

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

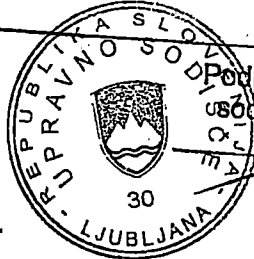
V IMENU LJUDSTVA

REPUBLIKA SLOVENIJA		
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto: IU 2040/2017-2019	Sig. znak: 0324	
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeve: 090-165/2017/8		

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

9.1. 2019
Podpis pristojne
usodne osebe:

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in mag. Jonika Marflak Trontelj kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Martine Greif kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper sklep Občine Mengeš št. 090-5/2017-2 z dne 5. 7. 2017 v zvezi z odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-165/2017/4 z dne 14. 8. 2017,

na seji 9. januarja 2019

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Prvostopenjski organ, to je Občina Mengeš, je s sklepom zavrgel zahtevo tožnika za dostop do informacij javnega značaja. V obrazložitvi sklepa navaja, da je tožnik zahteval od prvostopenjskega organa, da mu kot koncendent oziroma solastnik družbe Javno komunalnega podjetja PRODNIK d.o.o. (v nadaljevanju JKP Prodnik) posreduje ustrezne elaborate o izvajanju javne gospodarske službe varstva okolja, in sicer za vsa leta od uveljavitve Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljevanju Uredba MEDO), ker jih do sedaj podjetje ni posredovalo niti enkrat v ustrezni oziroma predpisani obliki za Občino Mengeš. Prvostopenjski organ pojasnjuje, da je v identični zadevi tožniku že izdal zavrnilno odločbo in da je iz zahteve tožnika mogoče razbrati, da mu je znano, da organ z zahtevanimi dokumenti ne razpolaga in da jih lahko pridobi oziroma zahteva neposredno pri JKP PRODNIK d.o.o. Nadalje tožnik zahteva tudi, da mu prvostopenjski organ določene dokumente posreduje glede na Odlok o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter urejanju pokopališča Mengeš ter glede na Odredbo o osnovnih standardih pogrebnih in pokopaliških storitev ter določitvi cen v Občini Mengeš. Prvostopenjski organ v zvezi s tem pojasnjuje, da je tudi v tej zadevi tožniku že izdal odločbo, s katero je zahtevo zavrnil in v identični zadevi je drugostopenjski organ izdal odločbo z dne 10. 2. 2017. Glede na vse navedeno je prvostopenjski organ zahtevo zavrgel na podlagi četrtega odstavka 129. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP).
2. Tožnik se je zoper prvostopenjski sklep pritožil, drugostopenjski organ pa je pritožbo zavrnil. V svoji obrazložitvi drugostopenjski organ med drugim navaja, da je bilo potrebno v pritožbenem postopku preveriti, ali sta se dejansko stanje ali pravna podlaga glede zahtevanih dokumentov spremenila od trenutka izdaje odločb z dne 30. 5. 2016 in 24. 5. 2016 do dneva izdaje izpodbijanega sklepa. Zakonitost odločbe z dne 24. 5. 2016 je preizkusil tudi drugostopenjski organ, ki je z odločbo z dne 19. 7. 2016 zavrnil pritožbo in potrdil odločitev prvostopenjskega organa, ker zahtevani dokumenti pri organu ne obstajajo oziroma organ z njimi ne razpolaga. V tem pritožbenem postopku je drugostopenjski organ preveril in ugotovil, da tožnik zahteva iste dokumente, do katerih je prvostopenjski organ dostop zavrnil z obema odločbama. Nadalje je drugostopenjski organ še dodatno preveril pri prvostopenjskemu organu in ugotovil, da tudi v času izdaje izpodbijanega sklepa v predmetnem postopku ni razpolagal z zahtevano dokumentacijo. Tudi v času izdaje izpodbijanega sklepa organ ni razpolagal z dokumenti v zvezi s pogrebnimi storitvami za JKP PRODNIK. Dejansko stanje se ni spremenilo. Na podlagi vsega navedenega je drugostopenjski organ ugotovil, da

se dejansko stanje in pravna podlaga nista spremenila od izdaje obeh odločb do izdaje izpodbijanega sklepa, tožnik pa tudi ni konkretno zatrjeval, s katerimi dokumenti organ razpolaga oziroma s katerimi ni razpolagal že v času izdaje obeh odločb.

3. Tožnik v tožbi navaja, da sproža upravni spor zaradi zavrnitve zahteve za seznanitev z elaborati JKP PRODNIK. Ko je bila njegova zahteva prvič zavrnjena, je prvostopenjski organ navedel, da z zahtevanimi dokumenti ne razpolaga. To po tožnikovem mnenju pomeni, da prvostopenjski organ in JKP PRODNIK ne izvajata nalog v skladu z Uredbo MEDO. Sodišče poziva, naj odloči tako, da bodo imeli državljani pravico biti seznanjeni z vsemi dokumenti in podatki o izvajanju navedenih storitev, tako da bo omogočen transparenten, dokumentiran in popoln pregled nad stroški in prihodki izvajanja storitev.
4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da tožnik v tožbi ne predlaga, kako in v čem naj se upravni akt odpravi ali ugotovi njegova nezakonitost. Iz tožbenih navedb ne izhaja, da tožnik izpodbija vsebinsko odločitev tožene stranke. Tožena stranka še pojasnjuje, da v pritožbenem postopku nima pristojnosti, da bi se spuščala v presojo zakonitosti in smotnosti ravnanja prvostopenjskega organa ter v vprašanje, zakaj ne razpolaga z dokumenti, ki jih je tožnik zahteval. Predlaga, naj sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.
5. Sodišče je v postopek kot stranko z interesom pritegnilo tudi prvostopenjski organ, to je Občino Mengeš, ki pa na tožbo ni odgovoril.
6. Tožba ni utemeljena.
7. Sodišče najprej uvodoma pojasnjuje, da čeprav tožnikova tožba nima vseh tistih elementov, kot bi jih morala imeti glede na prvi odstavek 30. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), pa vendar ni nerazumljiva ali tako nepopolna, da se je ne bi dalo obravnavati. Sodišče ugotavlja, da tožnik sicer ni izrecno navedel z navedbo opravilne številke in datuma, ali izpodbija akt, s katerim je bilo odločeno o pravici, obveznosti ali pravni koristi (2. člen ZUS-1), vendar pa iz vsebine tožbe izhaja, da izpodbija prav ta akt, saj je v tožbi izrecno navedel, da sproža upravni spor zaradi zavrnitve seznanitve z elaborati JKP PRODNIK o izvajanju javne gospodarske službe varstva okolja ter pogrebno pokopaliških dejavnosti in urejanju pokopališča v občini Mengeš. Ker je zahtevo zavrgel prvostopenjski organ, je torej povsem jasno razvidno, da želi izpodbijati prvostopenjski akt. Iz vsebine tožbe je tudi povsem jasno razvidno, da želi, naj sodišče prvostopenjski akt odpravi in razišči v sporu polne jurisdikcije, saj je navedel, naj odloči tako, da bodo imeli državljani pravico biti seznanjeni z vsemi zahtevanimi dokumenti. Iz vseh navedenih razlogov ni bilo potrebno, da bi sodišče tožnika posebej pozvalo na dopolnitev tožbe.

8. Prvostopenjski organ je svojo odločitev oprl na 4. točko prvega odstavka 129. člena ZUP, ki določa, da organ zahtevo s sklepom zavrže, če se o isti upravni zadevi že vodi upravni ali sodni postopek, ali je bilo o njej že pravnomočno odločeno, pa je stranka z odločbo pridobila kakšne pravice ali so ji bile naložene kakšne obveznosti. Enako ravna tudi, če je bila izdana zavrnilna odločba in se dejansko stanje ali pravna podlaga, na katero se opira zahtevek, ni spremenilo. Sodišče meni, da je prvostopenjski organ pravilno ugotovil, da je bilo o isti upravni zadevi že odločeno. Iz navedenega razloga so bile podane okoliščine, zaradi katerih je moral tožnikovo zahtevo zavreči. Sodišče glede navedenega v celoti sledi utemeljitvi izpodbijanega prvostopenjskega sklepa in drugostopenjske odločbe, zato skladno z določilom drugega odstavka 71. člena ZUS-1 ne bo ponavljalo razlogov za odločitev, ampak se v celoti sklicuje na odločitev obeh organov. Sodišče se s tem v zvezi tudi strinja z navedbami tožene stranke v odgovoru na tožbo, da iz tožbenih navedb ne izhaja, da tožnik izpodbija vsebinsko odločitev tožene stranke. Iz navedenih razlogov je sodišče tudi štelo, da dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med strankama ni sporno, zaradi česar je na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave, na nejavni seji.
9. Tožnik v tožbi navaja, da če prvostopenjski organ z dokumenti ne razpolaga, to pomeni, da ne opravlja svojih nalog oziroma da jih ne opravlja JKP PRODNIK in zato pričakuje od sodišča, da bo razsodilo tako, da bo vsakomur omogočen dostop do dokumentov. V zvezi z navedenimi tožbenimi navedbami sodišče pojasnjuje, da se v tem upravnem sporu izpodbija akt, ki je izključno procesne narave in je v tej zadevi bistveno le to, ali je bilo o isti zadevi dejansko že enkrat odločeno. Nadalje sodišče še pojasnjuje, da je eden od pogojev, da je možno neko informacijo obravnavati kot informacijo javnega značaja, ta, da se mora nahajati v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva (4. člen Zakona o dostopu do informacij javnega značaja). Če se tak dokument pri zavezancu ne nahaja oziroma če organ z njim ne razpolaga, ga prosilcu ne more pokazati. Razen tega je v navedeni zadevi drugostopenjski organ ponovno preveril pri prvostopenjskem organu glede obstoja dokumentov in pri tem ugotovil, da tudi v času izdaje izpodbijanega sklepa le-ta ni razpolagal z zahtevano dokumentacijo. V postopku po ZDIJZ se lahko ugotavlja le to, ali dokumenti pri zavezancu obstajajo v materializirani obliki. V tem postopku se ne more ugotavljati, ali organ neupravičeno ne razpolaga z zahtevanimi dokumenti. Informacijski pooblaščenec se v tovrstnih postopkih ne more spuščati v presojo zakonitosti ravnanj zavezancev, ki z določenimi dokumenti ne razpolagajo.
10. Iz vseh zgoraj navedenih razlogov je odločitev prvostopenjskega organa in tožene stranke pravilna in je zato sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 9. januar 2019

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe